

Verbeelding wordt ingehaald door de werkelijkheid

In de nieuwe verhalenbundel van Martin Michael Driessen (1954) met de nogal provocerende titel *Mijn eerste moord en andere verhalen* zijn motieven als dood, noodlot of toeval en verstoorde verhoudingen tussen mensen prominent aanwezig. Driessen speelt met z'n personages vaak een bizar spel.

In *Een ware held* wordt een decimage beschreven. Het was in de Romeinse tijd een strafmaatregel voor rebellerende soldaten, waarbij elke tiende man werd geëxecuteerd. In het verhaal van Driessen hebben strijders hun post verlaten voor een aanstormende lawine. Een generaal besluit elke vierde man te doden. De slimste van twee broers rekent een plek in de rij uit waarbij in ieder geval een van hen in leven blijft. Een ongelukkig toeval veroorzaakt een onverwachte wending waarvan de bedenker van het plan het slachtoffer wordt. Zo geeft Driessen zijn verhalen vaak een verrassende draai.

In het titelverhaal drukt een jongetje uit een soort balorigheid z'n vriendje Japie onder water die ten slotte geen levensteken meer geeft. Maar als de drenkeling op het hulpgeroep van de ik-figuur toch nog wordt gered, krijgt hij van Japies ouders als dank een grote doos chocola. Niemand gelooft Japie die beweert dat z'n vriendje hem in het water had geduwd.

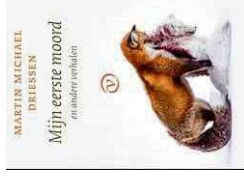
In *Het heilige water* dat zich in de jaren twintig van de vorige eeuw afspeelt, wanen een blinde man en vrouw zich het mooiste paar 'van heel Galicië', terwijl ze in werkelijkheid twee lelijke oudjes zijn. Door heilig water uit Santiago worden ze van hun blindheid genezen en zien ze elkaars lelijkheid. Ze bidden harts-tochtrelijk om weer blind te zijn. De serieuze ondertoon die de auteur in dit verhaal laat doorklinken, is onmiskenbaar: soms is de verbeelding aantrekkelijker dan de realiteit.

Het ontkennen van de waarheid wordt in het eerste verhaal van de bundel *Orfeus* wel erg ver doorgevoerd. Een jonge vrouw herbeleeft op een zeilboot de vrijpartijen met haar minnaar die bij een motorongeluk om het leven is gekomen. Het verhaal verwijst naar de Griekse mythe waarin Orfeus zijn geliefde Eurydice uit het dodenrijk terug wil halen, maar de bewerking die Driessen ervan heeft gemaakt is wel erg bizar.

Zonderling spel

In meer verhalen in de bundel speelt de dood een dominerend, vaak zonderling spel met de verhaalpersonages. Zo overleeft een man in het verhaal *De zon* een schipbreuk, een Japans kamp, twee atoombommen en een vliegtuig, maar hij verdrinkt bij een zeiltochtje als hij na het zwemmen niet meer aan boord kan klimmen. In *Vrouwen en kinderen eerst* leidt een explosie op een luxe jacht tot een (al weer) bizarre situatie. Omdat er in de reddingboot te weinig plaats is voor alle opvarenden, krijgen de vrouwen en kinderen voorrang bij het verlaten van het schip. Als de reddingboot uit het zicht verdwijnt, blijkt dat de mannen in het gezelschap rekenen op een aangenaam (?) vervolg van de reis.

Het laatste en langste verhaal is een vertaling (door Driessen) van de novelle *Aquis submersus* uit 1876 van de Duitse schrijver Theodor Storm. Eigenlijk is zo'n toegevoegd verhaal overbodig want Driessen laat zich in zijn eigen verhalen kennen als een kundig verteller.

Verhalen

Mijn eerste moord

.....
Martin Michael Driessen
.....
Van Oorschot
€ 19,99
.....